

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertationes Juridico-Theologicæ De Jure, & Justitia

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum ; [Graz], 1714

§. IV. An immediatè & quo jure Monasterium succedat in bona sui Professi
viventis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40013

§. IV.

An immediate, & quo jure Monasterium succedat in bona sui Professi viventis?

39. **D**ixi *Professi viventis*, quia si Professus moritur vivo suo Patre, monasterium loco Filij nullatenus succedet postea Patri mortuo, ut enim loco Filij succedat, debet representare filium, hunc mortuum nequit representare, at bene vjvum, proinde succedit Professo vivo jure Filij, & rumpit testamentum Patris, si Filius fuit in eo præteritus Lugo. *de jure, & justit. Disput. 3. n. 192.*

Dico primò Monasterium non ut hæredem seu jure hæreditario succedere in bona sui Professi (aliàs Monasterium esset in potestate Monachi sicut Filius est in potestate Patris) sed succedere jure acquisitionis naturalis, & accessorix personæ sui Religiosi, hic enim ut habetur *cit. Authent. ingressi; ipso ingressu se, suaque dedicat DEO.* Ratio etiam est ex Lugo *n. 197.* quod fictione juris Monasterium sit eadem persona cum suo Religioso ratione hujus voluntatis in Religionem transfusæ, quæ representat ipsum in omnibus, ergo Monasterium non est hæres Religiosi sui, sed una persona, nisi in casibus in jure expressis, talis habetur in *c. in præsentia de probat.* Ubi Pater habens duos Fratres & unum Filium, instituit hunc hæredem, ita ut si sine liberis decesserit, devolvatur hære-

ditas ad defuncti Patris Fratres, Filius scilicet Religiosus dedit sua Monasterio, ab hoc repetebatur hæreditas, sed frustra, eò, quod offerendo bona Monasterio non decesserit sine hærede.

40. De bonis quæ Monacho accipiunt post Professionem, an immediatè acquirat Monachus, & hoc mediate primum dominium transeat in Monasterium, vel verò immediatè Monasterium fiat eorum Dominus, quin prius dominium acquisiverit Monachus non permanenter, sed transeunter, hoc est, ita ut statim, ac à Monacho acquisitum est, transeat ad Monasterium, est valde controversum. Dixi *post Professionem*, quia habita ante Professionem ex juris dispositione transite ad Monasterium immediatè per quandam consequentiam cum persona Religiosi docet prior conclusio.

Communius Canonistæ stant pro immediata Monasterij successione, quos sequitur Sanch. *lib. 7. Moral. c. 12. à n. 36.* quia Professus est incapax acquirendi dominij. Secundò si prius acquireret Monachus, hoc invito adire hæreditatem Monasterium careret hæreditate, ergo non requiritur Monachi consensus, nec dissensus impedit acquisitionem hæreditatis, neque potest juri acquisito saltem licitè cedere, ac condonare per textum
legis

legis qui autem ff. qua in fraudem creditorum. Hanc sententiam in foro Ecclesiastico receptam testatur Cardinalis de Luca tom. 1. p. 2. de Regular. Discurs. 56. num. 3.

Dico secundò probabilius dominium acquiri immediatè à Professo, ita Wadingus de Contractibus Disput. 4. dub. 5. ex communi Legistarum: sciendum enim est ante Justinianum Monachos habuisse dominium, hoc autem nec à Justiniana nec ab Ecclesia tempore ejus statim sublatum fuisse, sed permissum saltem quoad hæreditates eis post ingressum obventuras. Ratio autem hujus sententiæ est: Monasterium bona à Professo antecedenter possessa acquirat mediante Monachi dominio, ergo etiam acquisita post Professionem. Consequentia probatur, quia per Professionem nullum jus transtulit in Monasterium ad acquirenda, cum nullum habuerit ad hæreditatem ab extraneo sibi postea relictam, ergo acquirat primò post Professionem, per quam jura tempore Professionis habita, & postea habenda transfert in Monasterium, ergo ante translationem sunt jura penes Monachum.

Ad primò Adversariorum argumentum. Resp. Esse incapacem dominij stabilis, secus transeuntis statim in Monasterium. Ad secundum eo etiam invito posse adiri hæreditatem à Monasterio communiter docetur; Professus enim in acquisitione rerum comparatur nunc servo, nunc filio à jure hic disponente in favorem Monasterij, ergo potest Monasterium eam capere æquiparationem, quæ ipsi est utilior: cum ergo jus attribuat Patri adeundi delatam filio hæreditatem etiam eo invito, leg. final. Cod. de bonis,

qua liberis potest Monasterium hoc uti privilegio.

At si sermo sit de hæreditate paterna, sive per institutionem, sive ab intestato eam etiam non aditam transmittit ad Monasterium per jus suitatis.

Est autem suitas ut definit Wadingus dub. 9. §. 2. jus quoddam competens proximo Patris descendenti, & constituto in ejus potestate tempore mortis, ut ergo quis sit hæres suus, requiritur primò, ut sit descendens. Secundò ut non sit emancipatus: fit autem emancipatio per Professionem, & plerisque locis per conjugium. Tertio ut sit proximè conjunctus, unde nepos secundum jura nequit esse hæres suus avi, nisi sit Pater mortuus, aut emancipatus. Quarto respectus ad Patrem, unde Mater non habet hæredes suos, quia secundum jus non habet proles in sua potestate. Hæc fere omnia desumpta sunt ex Institutionibus de hæredum qualitate.

Porrò jus suitatis facit filium Dominum hæreditatis paternæ, sive ex testamento, sive ab intestato absque omni additione, vel acceptione hæreditatis Haunold. De jure tract. 6. n. 597. ex L. 11. ff. de liberis & posthum. Ibi: In suis hæredibus: & §. sui Instit. de hæreditatibus qua ab intestato deferuntur, dicitur: Sui hæredes fiunt etiam ignorantes & L. 14. ff. de suis & legit. hæredit habetur: in suis hæredibus aditio non est necessaria quia statim ipso jure hæredes existunt.

Et si autem filius per Professionem emancipetur, retinet tamen ex speciali privilegio jura suitatis succedique Patri tanquam hæres suus, cum ergo jura suitatis

tatis transmittat ad Monasterium successionis capax, sicut transmitteret ad alios hæredes immediatos descendentes, sicque Monasterium nomine Religiosi adhuc viventis Patre præmortuo ea jura acquirere, & præmortuo tali Religioso ante aditam ab hoc hæreditatem posse Monasterium eam petere: at si Religiosus præmoriatur

ante Patrem, nihil hæreditatis præmortui transmittitur ei. Sanch. c. 12. n. 7. ex Gloss. final. inc. unicum causa 18. q. 10. ex communi, quia legitima inquit Waddingus *Disput. s. dub. 1. §. 2.* non debetur filio à Patre adhuc vivente *L. 1. §. impubes ff. de collatione bonorum.*

§. V.

*An ususfructus per Professionem Religiosi extinguatur?
an Monasterium in fideicommissis excludat acquiratque Emphyteusim profitente Religioso.*

41. **U**susfructus est jus utendi, & fruendi rebus alienis salva rerum substantia, ita, *leg. 1. ff. de usufructu* est jus personale, seu annexum personæ. Quando annectitur personæ fixæ seu nunquam morituræ, uti si Civitati, aut Monasterio constituitur, durat centum annis *leg. 8. ff. de usu, & usufructu legato.*

Fidei commissum est hæreditas ex mandato testatoris tertio restituenda; hæres sic fideicommissis gravatus vocatur fideicommissarius, seu fiduciarius sic dictus à fide, cui confidit testator, ille tertius vocatur substitutus, seu hæres secundo institutus. Primus autem institutus dicitur hæres; hinc patet quid sint primæ, quid secundæ tabulæ, de quibus fit frequens in jure mentio. Primæ enim dictæ sunt ab institutione primi hæredis, secundæ verò ab institutione secun-

di, seu à substitutione, quæ vel est conditionata E. g. *Si hæres sine liberis decesserit, &c.* Vel est absoluta, quando nulla adjecta conditione hæredi imponitur, ut hæreditatem totam, aut partem transmittat ad Titium.

Emphyteusis est contractus, in quo conceditur dominium utile retento directo sub onere certæ pensionis proprietario solvendæ, idque vel in perpetuum vel ad tempus longum, seu ad tempus non minus decennio. His prænotatis.

Dico primò per Professionem Religiosi extinguatur ususfructus in Ordine successionis incapaci, secùs in capaci. Ratio primi quod jus personæ, seu ossibus inhærens extinguatur morte usufructuarij per §. *fnitur Institut. de usufructu.* Professio autem est mors civilis. Ratio secundi est ex communi cum Lugo *Disput.*